

אלבום הנצחה

לזיכרו של לידור אילן ז"ל

לידור אילן ז"ל

2/3/02 - 9/5/91

תמצית חייו:

לידור, בנם של שמעון ורונית.

התגורר בראשון לציון

נולד בתאריך: 09\05\91

למד בבי"ס "כרמים" בראשון לציון

לידור קיפד את חייו ב- 02\03\02 בפיגוע תמים

שהתרחש במוצאי שבת.

בשכונת בית ישראל בירושלים.

לאחר שבת חתן מרוממת, אליה הוזמנו הוא ובני

משפחתו.

התפוצץ מחבל בין בלי על שהתחזה ליהודי.

בפיצוץ נהרגו קרובים מבני המשפחה המורחבת

ובניהם לידור.

בן 11 היה במותו הי"ד

תמונות מהברית:

ב"ה
הננו מתכבדים להזמיןכם
לטקס הבנסת בננו
בבריתו של
אברהם אבינו ע"ה

שתתקיים אי"ה
באלו "ארוניות אליה" רא"צ
ביום ח'ש' 23.5.91
בשעה 19:00
נשמח לראותכם בין אורחינו

ילדותנו:

לידור עלה לבית ספר כרמים בראשון לציון.

הוא היה האהוד בבית ספר. הוא היה מדהים
בכישרונות, תמיד ידע מה להגיד ואיך להצחיק
ולבדר, תמיד היה שמח לעזור לחבר, היה חבר
נאמן וטוב לב בכל מקום שהיה נמצא.

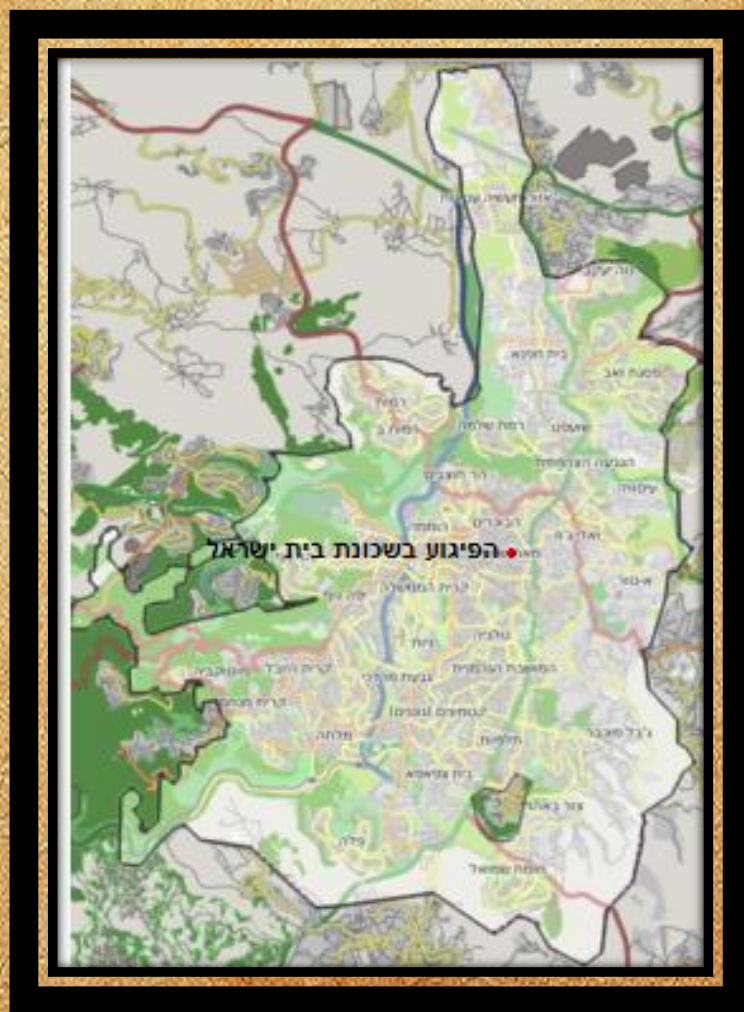
לידור היה ילד חכם מאוד, הוא למד טוב והשיג
תוצאות טובות, הוא מאוד אהב דרמה והנחה את
הכישרונות הצעירים כאילו הוא שיחק כל החיים.
היה חברותי ואהוב על חבריו.

הפיגוע:

הדודה שירה מספרת:
הפיגוע בשכונת בית ישראל היה
פיגוע התאבדות שבוצע ב-2
במרץ 2002 (י"ח אדר
התשס"ב) לפני 19 שנה, ובו
נרצחו כ- 10 בני אדם ומתוכם 8
ממשפחת נחמד היקרה, את
האחריות לפיגוע נטל ארגון
גדודי חללי אל-אקצא.
הפיגוע שבוצע בתחילת חודש
מרץ הוא ראשיתו של גל הטרור
שזכה לכינוי "מרץ השחור"
במהלך האינתיפאדה השנייה.
הפיגוע אירע במוצאי שבת
בשכונת בית ישראל, שכונה

**חרדית ירושלמית, השוכנת סמוך
לקו התפר בין מזרח העיר
למערבה, שנפגעה כבר בעבר
מפיגועי טרור.
שנה קודם לכן התפוצצה
מכונית תופת בקרבת מקום.**

**המקום בו התרחש הפיגוע,
על המפה.**

החלטנו לנסוע לירושלים כל
המשפחה, לחגוג לבן דוד של
לידור שבת חתן עם כל המשפחה
המורחבת.

בשיחה שערכנו עם שירה נחמד,
דודה של ההרואים היא מספרת
על ההתלבטות של המשפחה אם
לעשות שבת חתן,
ממשיכה שירה:

"אחותי התקשרה אליי ואמרה
לי תשמעי אני רוצה לעשות
שבת חתן אבל אני לא רוצה
שיסעו ויחללו את השבת (חלק
מהמשפחה דתיים וחלקם
פחות...), ואני אמרתי לה שאני

מכירה את הרב פיינדלר ואשתו
שרה שגרים באיזור ויש להם
בית הארחה נורא יפה שיסכים
לארח את כל המשפחה, וכך
באמת היה ונסענו כל המשפחה
המורחבת - סבתא חנה הילדים
והנכדים"
"הייתה שבת מדהימה,
"מספרת שירה "חלק מהנכדים
היו אצל הרב כדורי, והייתה
שבת מרוממת ומגובשת מאוד"
מספרת בהתלהבות "ואז הגיע
מוצאי שבת חלק מהאחים היו
צריכים לחכות לאוטובוס שהיה
אמור לאסוף אותם חזרה הביתה,

ושתיים מהאחים אמרו שהם לא
מחכים והם נוסעים עם הרכב
הפרטי שלהם הביתה, הם הלכו
להביא את המכונות שלהם ליד
בית הארחה כדי להעלות את
הדברים למכונת, "וכאן מספרת
שירה משהו מזעזע נורא
"המחבל שהתחפש לחזות חרדי
עם לבוש שחור לבן, שהיה
איתנו במשך כל השבת בשעות
הערב של יום השבת, עורר קצת
את חשדם של עוברים ושבים
באזור, זמן קצר לאחר השעה
19:00 בערב עם תום תפילת
ערבית של צאת השבת, היו

הרחובות הומי אדם מבוגרים
וילדים כאחד. הוא תיכנן לעשות
פיגוע, אבל אז ראה שיש בעיה
להיכנס לתוך בית הארחה וכבר
מתחיל להיות מאוחר, ולכן יצא
לבחוץ ראה שיש שם מלא
אנשים, ניצמד לאחד המכוניות
עם החגורת נפץ ופשוט התפוצץ
ופגע בכל מי שהיה מסביב
"שירה משחזרת את רגעי
האימה " זה היה ענין של
שניות, אני עליתי להמשיך לסדר
עוד קצת דברים בבית הארחה,
ותוך כדי שאני עולה במדרגות
אני שומעת כזה 'בום' חזק,

ותוך שניות אחדות הכל נהיה
שחור, אני יורדת ורואה מראות
מזעזעים, הראש פה היד שם"
באותה תקופה שזה קרה- בשנת
2002, הייתה אינתיפאדה בארץ,

היו המון פיגועים- זו ממש
הייתה תקופה של פיגועים.

המחבל ימ"ש, תכנן לעשות את
הפיגוע בשעת כושר טובה, הוא
ראה שבשעה שבע בערב

בצאת שבת שזו שעה שכולם
חוזרים מבית הכנסת לעשות
הבדלה, זו שעת כושר מתאימה
כדי לבצע את זממו.

זה היה ברחוב שמואל הנביא ליד
מאה שערים- היו שם המון
אנשים הוא נצמד לאחת
המכונות והתפוצץ,

"מהר מאוד פינו את כולנו
למעלה לחדרים ולא הסכימו
לצאת משם עד שיחקרו את
הענין ויפנו את כולם, וכיוון
שבאיזור זה יש הרבה סמטאות
צרות, לקח זמן לאמבולנסים
להגיע, יצאנו משם רק בשלוש
לפנות בוקר...

בין ההרוגים היו בני משפחת
נחמד: גפנית (32), שלמה (40)

ושתי בנותיהם שירז בת- 6
ולירן בת -3, בנוסף היו גם
קרוביהם, (נכדיה של חנה נחמד)
שאולי נחמד בן 14 (תלמיד
ישיבה), לידור אילן בן 12
ואחותו אוריה אילן בת שנה וחצי
מראשון לציון. וכן נפטר
מפצעיו בן המשפחה השמיני:
אליהו נחמד בן ה-17 (תלמיד
ישיבה), שבפיגוע נפצע אנוש
וכך נישאר מצבו למשך שלושה
חודשים שבהם היה מאושפז
ב"שערי צדק" ירושלים, אשר
בסופם
הוא השיב נשמתו לבורא
ונפטר לאחר ייסורים.

בנוסף לכך , בפיגוע נפצעו
כ-60 בני"א.
"היה לנו שבע
הלוויות באותו
יום" מספרת שירה.

בהלוויה, בבית העלמין.

8 הרוגים מאותה משפחה

מקום הפיגוע בירושלים

המשפחה

כוחות:

לילדיי היקרים,

איך בשנייה השתנו לנו כל החיים.

מי תיאר לעצמו שדווקא לנו זה יקרה, אך.... זוהי
עובדה שממנה אין דרך חזרה, לא ניתן להחזיר
את הגלגל לאחור.

לידור ואוריה, הלכתם לעולם שכולו טוב, אותנו
הותרתם כאן כואבים את חסרונכם. ריקנות
ממלאת את הלב, בלעדיכם אין לנו כוח אך אין
לאן לברוח ונותרות השאלות: למה? למה?

מתגעגעים לנוכחותך לידור, לשמחת החיים
שהיית לך, לאהבה שהרעפת על כולנו, לקולך
האומר: "תודה, אני אוהב אתכם, אל תעבדו
קשה". לחיוך הכובש שלך שאת הלב כל כך
מרגש.

ונושאת אני תפילה, שאכן הנכם מלאכים קטנים
בשמיים, שנמצאים אי שם.

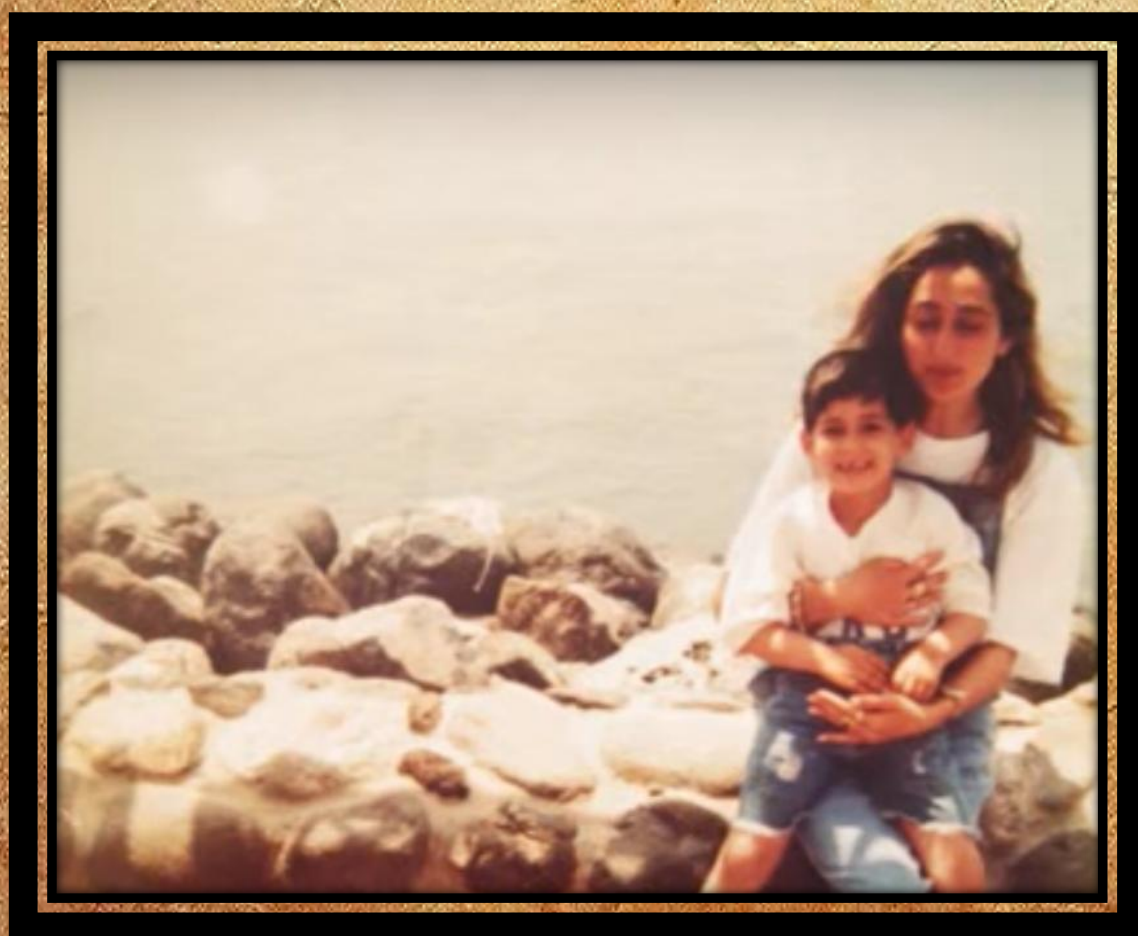
ואתה, לידור,

שומר על אחותך הקטנה. מתבוננים אתם בנו
וממשיכים אתם איתנו את חיינו. אנו פה, ואתם אי
שם רחוק, רחוק.

וניפגש אולי, אתם יודעים.

אוהבת אותכם ונזכור אתכם לעד.

אמא

ילד שלי

לידור, ילד שלי

לידור שהוסיף רק אור,

אור לחיי.

בבוקר היית נפרד בנשיקה

ותמיד מוסיף משפט: "אבא, אל תעבוד קשה"

אבל אני, ילדי, חשבתי אחרת.

עכשיו חסרה לי הנשיקה והמשפט הקבוע שאותו

הבנתי לאחר מותך.

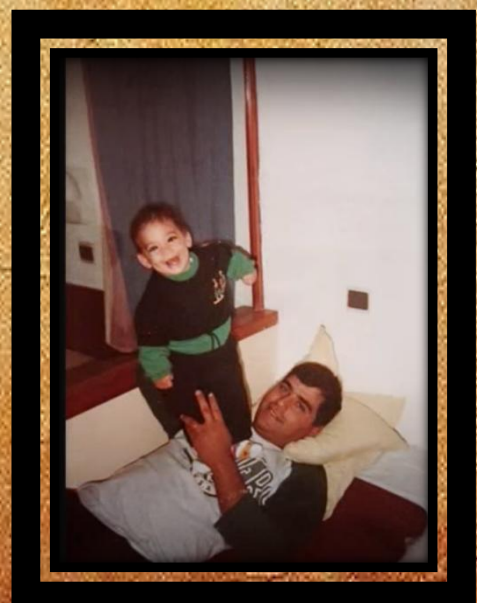
ילד שלי, למה זה הלכת כבר,

קשה הפרידה ממך, ילד שלי.

דבר אחד לא אשכח: את הנשיקה והמשפט בכל בוקר:

"אבא, אל תעבוד קשה".

אבא

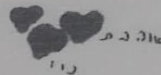
מכתב שכתבה האחות, לינוי, ללידור.

14.5.02

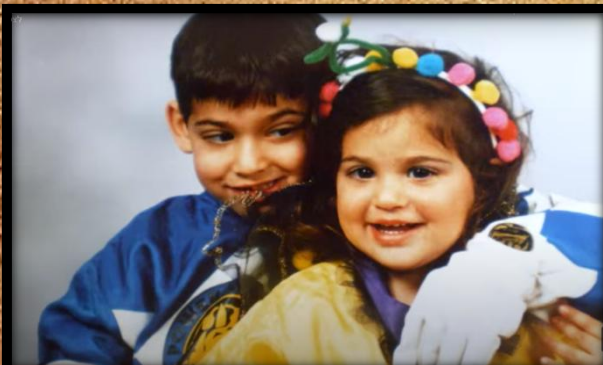
לידור

אני מאוד גמגמזת עליך לידור, עמי מחנך, אהבתי
כשביא הגשם אל תכלה, אנחנו מילדתיך את
לה יקרה.
אתה שגה ינוני מזכרת חקטיה. אני לזכרה איך כצית
מזכרת חקטיה, והנה אנא תיגע
ראיתי כמה מיוחדת כחבתי לק. הינני, כנאלי, אני מולדת
טובתו לאמה שלי לקטים. ונחלום רייג מסופר טלכנוז אורי
לצאת כל ימי קטנים, ואל אבא במטה והרמה אורי ואהבה
לי: אני תמיד איתך

אחותך

לידור

צוות בית

הספר כותב:

לידור,

מחנק בגרון, דמעות בעיניים,

קשה להבין וקשה להאמין

והעצב, העצב- אין מילים.

לידור,

מין ילד כזה שכולם בו מתגאים,

עיניים נוצצות וחיוך על הפנים.

בכל אירוע היית במרכז העניינים

תמיד הייתה מוקף חברות וחברים,

תמיד מארגן ועוזר ומלא חדוות חיים.

לידור,

לנגד עינינו דמותך ניצבת,

ממש כמו בערב כישרונות צעירים

מלא שמחה, מבט שובב וכישרון במתי

הנחית את הערב כמו הטוב במנחים.

ולא רק בבמה, אלא בכל התחומים

תמיד היית בין המובילים.

התעניינת ובנושאים רבים היית בקיא,

שאלת, חקרת, למדת, ביררת

ועל דעתך לעמוד ידעת.

כאח בוגר לאחותך, נוי, תמיד דאגת שחלילה לא תיפגע
ושלא תלך לבד הביתה.

לידור,

הבטחנו יונה על עלה של זית,

הבטחנו אביב ופריחות,

הבטחנו למלא הבטחות,

הבטחנו, אך לצערינו לא הצלחנו.

למענך, לזכרך, למען מיטב הנוער

מי ייתן שעוד יבואו יוני השלום.

יפה בן עמי- מנהלת בית הספר "כרמים"

בימים של צער וכאב,
כשהלב בוכה והעין דומעת,
נזכרים ברגעים של צחוק וחיוך
נזכרים בילד חייכן ועליז.
מכל מה שעובר בחיים,
ואפילו קצרים ככל שהיו,
נשארים רק זכרונות.
עצוב שזוכרים,
דליה קילים- המורה לטכנולוגיה.

חברים כותבים:

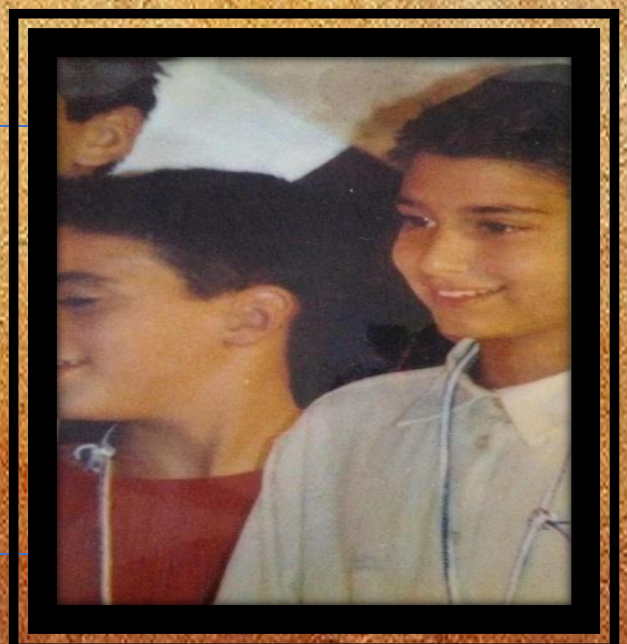
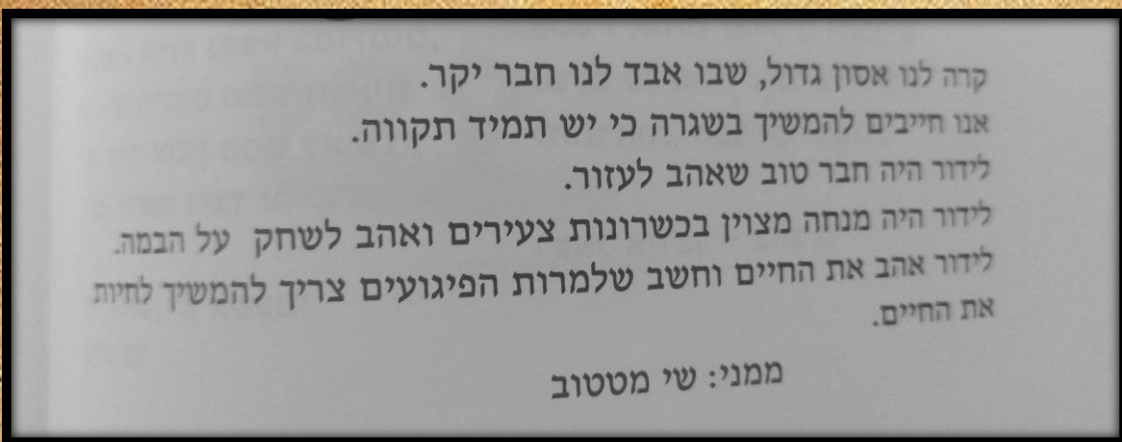
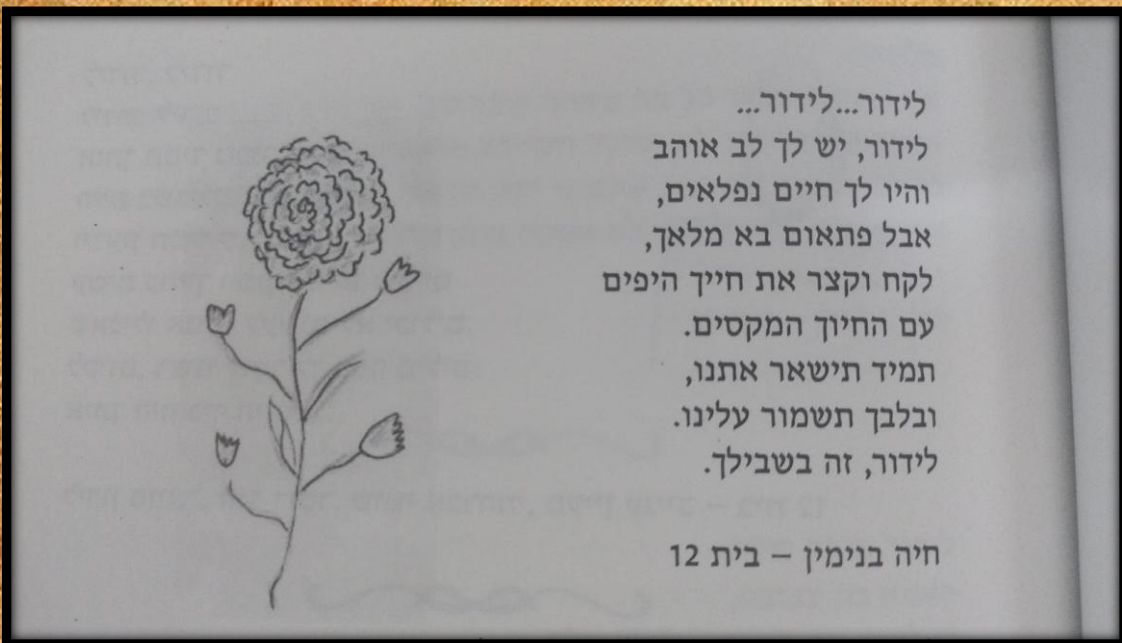
ש. יצור אלה
הוא

לידור, ננצור אותך בלבנו

תלמידי בית 12

בתאריך

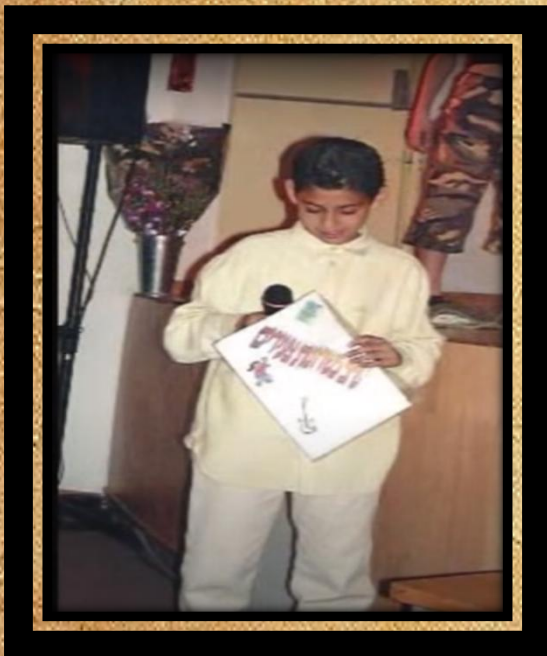
02/02/25

הנחה לידור את

טקס כישרונות

צעירים בבית

הספר כרמים:

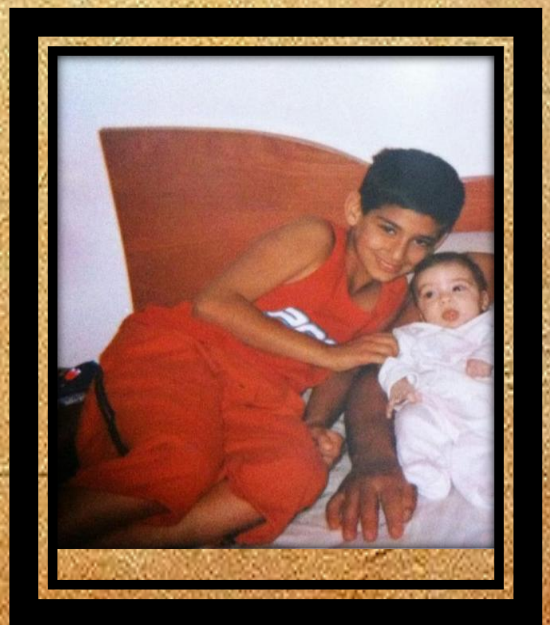
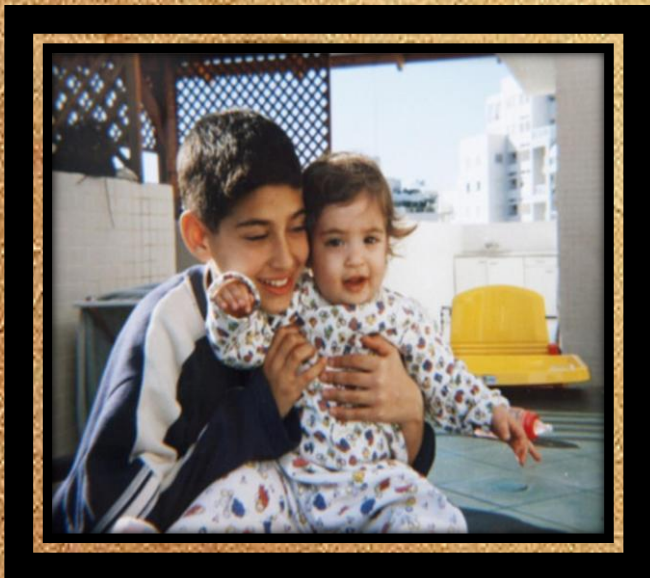
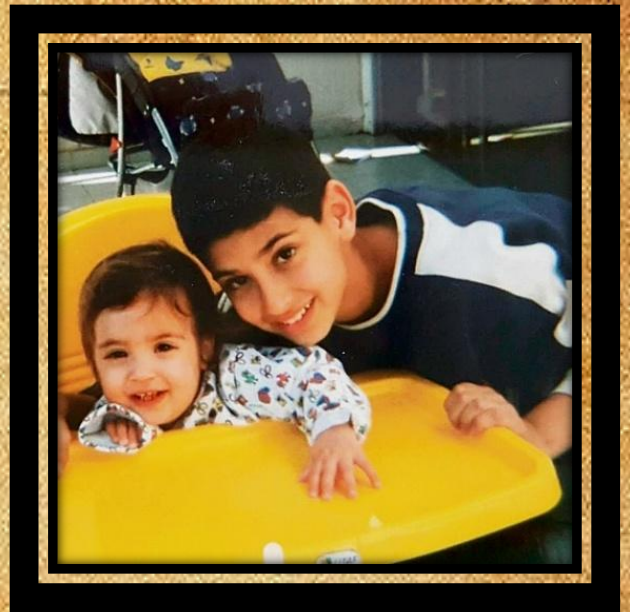
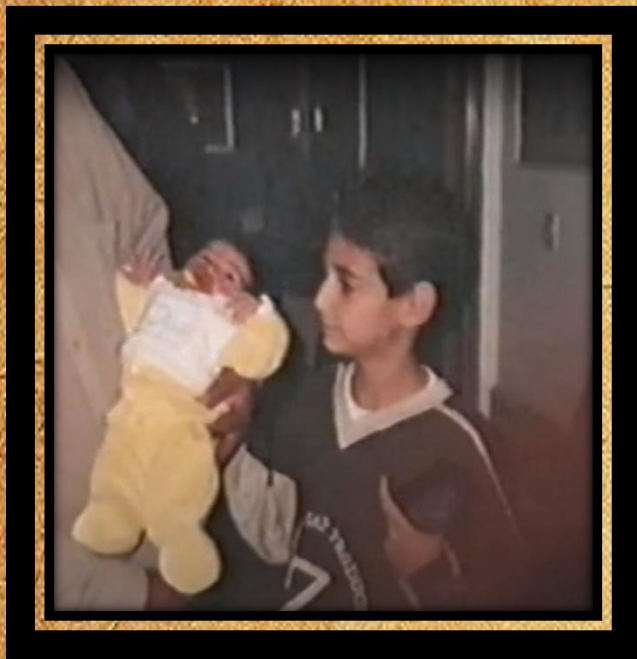
לידור ז"ל

עם אחותו

אוריה

שנרצחה יחד

איתו:

קורות חיים

של לידור

ז"ל:

לידור אילן ז"ל

בן רונית ושמעון

נולד ביום כ"ה באייר תשנ"א, 9.5.1991

נהרג בפעולת איבה

בי"ח באדר תשס"ב, 2/3/2002

מקום אירוע: ירושלים - בית ישראל

באזור ירושלים והסביבה

מקום קבורה: ראשון לציון - גורדון

הותיר: הורים ואחות

לחדר נרות

בן 11 במותו

קורות חיים

לידור, בן רונית (לבית נחמד) ושמעון אילן, נולד בראשון לציון ביום כ"ה באייר תשנ"א (09.05.1991). בן בכור להוריו, אח לבני ולאוריה. למד בכיתה ה' בבית הספר היסודי "זיו כרמים" בראשון לציון. לידור היה תלמיד מאוד חרוץ, כשרוני במיוחד בתחום המשחק והדרמה.

בשבת י"ח באדר תשס"ב (02.03.2002) שהתה משפחת אילן בירושלים, בחגיגת בר מצווה של בן משפחת נחמד שנערכה בישיבת "מחנה ישראל" בשכונת בית ישראל. בתום החגיגה, לקראת צאת השבת, בעת שהחוגגים יצאו מבניין הישיבה, התפוצץ במקום מחבל-מתאבד שנשא חומר נפץ על גופו. בפיגוע נרצחו 11 אנשים.

בין החללים היו לידור ואחותו הקטנה אוריה, שהיו בדרכם לרכב יחד עם אביהם. אם המשפחה, רונית, והבת נוי לא נפגעו, שכן שהו עדיין בבניין הישיבה.

עוד שישה מבני משפחת נחמד - אח של רונית, גיסתה וארבעה אחיינים שלה - נרצחו בפיגוע.

לידור היה בן עשר שנים וחצי במותו. הותיר הורים ואחות. הובא למנוחות בבית העלמין בשכונת גורדון בראשון לציון, לצד אחותו.

כתבות

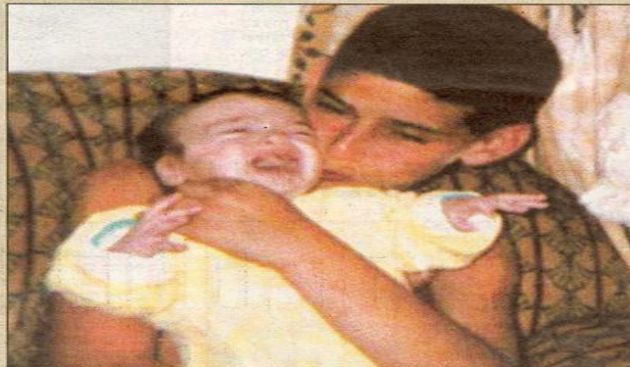
מעיתונים:

**שבע הלוויות התקיימו בזו אחר זו
וכולם קרובי משפחה מראשון לציון
מתוכם זוג הורים ושניים מילדיהם,
שני אחים ובן דודם הם רק חלק
מקציר הדמים.
הו, כמה כואב.**

מתוך עיתון "שקמה" 6.3.02

לידור ואוריה אילן ז"ל

האם זעקה: "אני רוצה את הילדים שלי"

לידור ואוריה אילן ז"ל

צילום ופרודוקציה: אריאל שליט, "הארץ"

מאת זיוה מוגרבי

שמעון ורונת אילן איבדו שניים מילדיהם
הם בפיגוע בירושלים: לידור בן ה-11 וארי
רית בת השנה. לינוי בת ה-6 ניצלה בנס,
בשהלכה להחליף בגדים.

בני משפחת אילן כילו את השבת בירושל
לים. במוצאי שבת החליטו לצאת במכונית,
ששמעון קנה לאשתו רק ביום המישי, לכבוד
יום הולדתה.

שמעון, שנפצע בינוני, שוחרר מבית חולים
אסף דרומא לצורך הלוויה. על כסא גלגלים
ובידיו תמונות "לינוי שנהרג, אמרי "אשתי
והבת לינוי עלו להחליף בגדים. הכן לידור

ישב ברכב ושמע מוזיקה. החזקתי את אוריה
על הידיים והלכתי לכיוון תא המטען, להכ
נים לשם וברייס. קראתי ללידור שישב ברכב
שיכא לי את המפתחות, כדי שאוכל לפתוח
את המכסה. איך שנעמד לידי והרמתי את
המכסה, אירע הפיצוץ, ואוריה עפה לי מהידי
ים.

"חיפשתי את הילדים. אשתי אמרה שרא
תה את אוריה מתה, ואחרי זמן קצר ראיתי את
לידור מוטל מת על הכביש. התמונה הזו לא

עוזבת אותי. לא יכול לעצום עיניים".
האם רונת, ושוריה בחלם, לא מרפה מידה
של לינוי, "אני רוצה את הילדים שלי", היא
זועקת, "איפה הם?"

הפיגוע בשכונת בית ישראל

הפיגוע בשכונת בית
ישראל

הפיגוע בשכונת בית ישראל היה פיגוע התאבדות שבוצע ב-2 במרץ 2002, ראשיתו של גל הטרור שזכה לכינוי "מרץ השחור" במהלך האינתיפאדה השנייה, בשכונת בית ישראל בירושלים ובו נרצחו עשרה אזרחים, בהם שישה ילדים. את האחריות לפיגוע נטל ארגון גדודי חללי אל-אקצא.

הפיגוע

הפיגוע אירע במוצאי שבת בשכונת בית ישראל, שכונה חרדית ירושלמית, השוכנת סמוך לקו התפר בין מזרח העיר למערבה, שנפגעה כבר בעבר מפיגועי טרור. שנה קודם לכן התפוצצה מכונית תופת בקרבת מקום.

בשעות הערב של יום השבת עורר אדם בלבוש חרדי את חשדם של עוברים ושבים באזור, זמן קצר לאחר השעה 19:00 בערב עם תום תפילת ערבית של צאת השבת, היו הרחובות הומי אדם. ביציאה משיבת "מחנה ישראל" בשכונה, התגודדו רבים ובהם בני משפחות חזן וחג'בי שבאו לשבת לירושלים לחגוג את בר המצווה של בניהם. המחבל פוצץ את עצמו בסמוך לקבוצת נשים שעמדו עם עגלות תינוקות והמתינו לבעליהן שיצאו מהתפילה. בין ההרוגים בפיצוץ היו ילדים ותינוקות בני אותה משפחה. שמונה מההרוגים היו בני משפחת נחמד, תושבי ראשון לציון וקרובי משפחת חג'בי שחגגה את בר המצווה. אחת הנשים ששרדו את הפיגוע הייתה הרה ואיבדה את זוג התאומים שברחמה.

הפיגוע בשכונת בית ישראל

בתאריך י"ח באדר התשס"ב

2/3/2002

הפעיל מחבל חגורת נפץ ורצח
עשרה ישראלים מתוכם חמישה
ילדים

הארץ

יהי זכרם ברוך

במוצאי שבת, ה-2 במרץ 2002, מחבל מתאבד פוצץ עצמו בתוך קבוצת אזרחים בשכונת בית ישראל בירושלים. גדודי אל-אקצה של הפתח נטלו אחריות לפיגוע.

בפיגוע התופת נהרגו תשעה בני אדם, ביניהם האחים לידור אילן בן ה-11 ואוריה אילן בת שנה מראשון לציון; שלמה נחמד בן 40, רעייתו גפנית בת 32 ושתי בנותיהן, שירז בת שש ולירן בת שלוש והאחיון שאול נחמד בן 14. השבעה הובאו למנוחות בשעה 16:00 בבית העלמין בראשון לציון.

מתוך: חדשות הערוץ הראשון

שבע הלוויות התקיימו בזו אחר זו וכולם קרובי משפחה מראשון-לציון, מתוכם 5 ילדים, שבסך הכל נסעו לירושלים לחגוג בר מצווה של קרוב משפחה אחר. זוג הורים ושניים מילדיהם, שני אחים ובן דודם הם רק חלק מקציר הדמים בפיגוע בירושלים. הו, כמה כואב

מתוך: עיתון "שקמה", 6.3.02

תמונות מהפיגוע

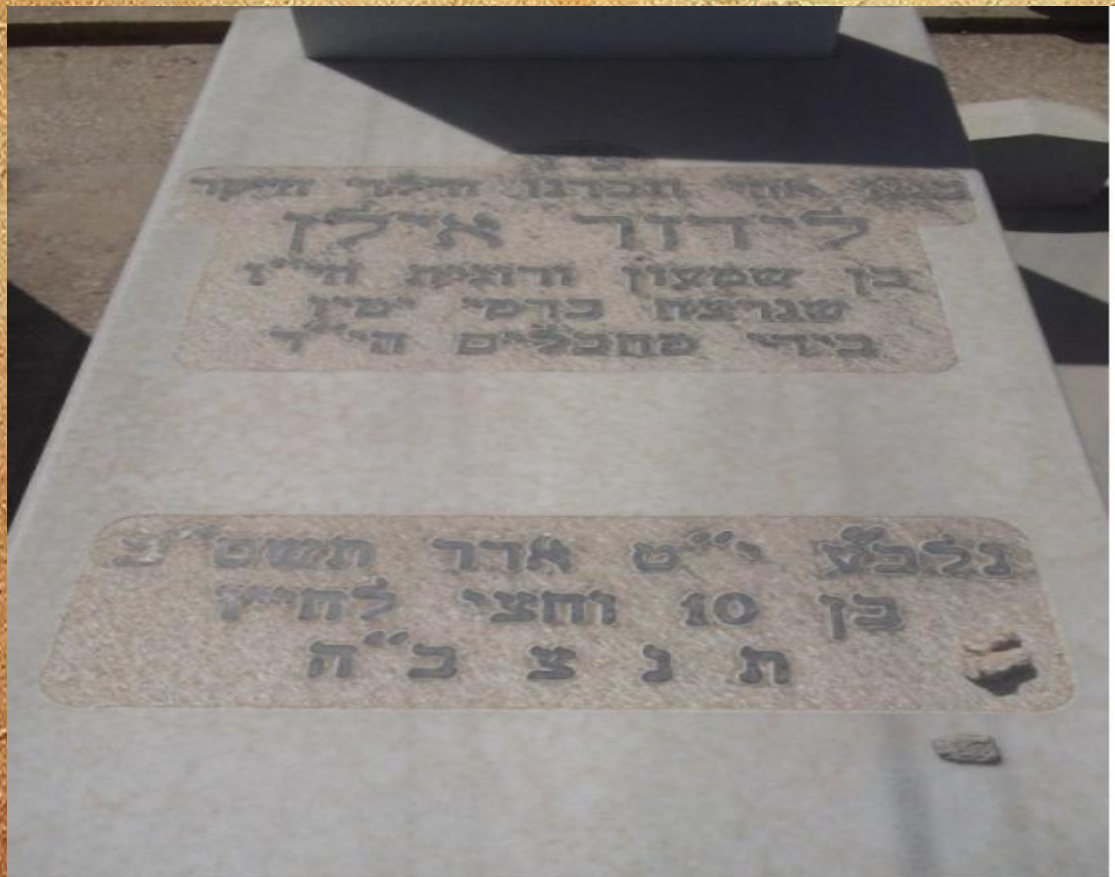

**בחייהם ובמותם
לא נפרדו,
תמונות המצבות
של לידור
ואוריה ז"ל:**

אך באותו היום נגזרה הגזירה
וניצחו הארלים את המצוקים.
לידור ואוריה השיבו את נשמותיהם
הטהורה לבוראם.

לידור ואוריה נפטרו במוצאי שבת
קודש ב-02/03/02 והובאו
למנוחות בשעה 16:00 ונקברו
בבית העלמין בראשון לציון.

סבתא של לידור ע'ה

סבתא חנה, הייתה אישה מיוחדת מאוד,
צדיקה וחכמה תמיד כולם היו מתייעצים
איתה ושואלים אותה מה לעשות בכל עניין
ודבר.

היא זאת שהחזיקה את כל המשפחה
ברוחניות.

לסבתא חנה היה חלום לבנות מקווה טהרה
בכדי לזכות את הרבים- כזאת היא הייתה
אישה מיוחדת שרק חושבת איך להגדיל תורה
ולהאדירה לרבים.

תהליך בניית המקווה לקח המון זמן ותוך כדי
קרה האסון של משפחתה, היא רצתה לעשות

את המקווה לעילוי נשמתם של הנפטרים
הטהורים, והיא ב"ה זכתה לכך אך לא בחייה
תהליך סיום בניית המקווה ארך זמן וסבתא
חנה זכתה שנשמתה תעלה לשמים באריכות
ימים ושנים מתוך עבודת ה' תמידית וקיום
המצוות, שגמרו לבנות את המקווה הנציחו גם
את שמה עליו וכך זכתה גם היא לזכות
המיוחדת בנוסף לכל זכויותיה.

הבת שירה תחי' מספרת שבמהלך כל השבעה
סבתא חנה הייתה זו שמעודדת את כולם
ומחזקת אותם באמונה שהכל משמים והקב"ה
הוא טוב ורק טוב הוא עושה לבניו, כל אחד
שהיה מגיע לנחם היא הייתה שואלת אותו:
נו, מה קיבלת לעילוי נשמתם הטהורה של
הנפטרים מה אתה עושה בשבילם, כזו היא
הייתה צדיקה מאוד מחזקת את כולם ונותנת
הרבה כח לסביבתה.

סבתא חנה הצדיקה ע"ה

המקווה שנתרם לעילוי נשמתם של הנרצחים בפיגוע

פסוק עם שמותיהם של לידור ואוריה:

[ירמיה פרק-יד-ב] אֶבְלָה יְהוּדָה וְשַׁעֲרֶיהָ
אִמָּלְלוּ קְדָרוֹ לְאֶרֶץ וְצֹמָת
יְרוּשָׁלַם עָלֶתָה:*

*אוריה

לידור

ת.נ.צ.ב.ה

דבר הסטודנטית

(תהילה אהרוני)

לידור אילן השאיר אחריו מורשת זיכרונות
וערכים הטבועים בדם משפחתו וחבריו.

הסיפורים אודותיו היו עבורי מעוררי השראה
ומלאי מחשבה ועומק לחיים. הרצון להיטיב עם
כל אדם, לא משנה רמת ההכרות איתו, אומץ,
נחישות והעיקר לעזור ולתת לאחר.

הדבקות במטרה, העקשנות הבלתי מתפשרת
בכל מצב, גם בקושי הכי גדול לא לוותר
ולהמשיך להילחם כדי להגיע אל היעד. דרך
עבודה זו הבנתי כמה אפשר לנצל את החיים
ומה הם הדברים החשובים. חיינו של לידור היו
קצרים, אך מלאים בתוכן כשל אדם זקן.
יהי זכרו ברוך.

כאן המקום להודות לתלמידות הנפלאות שעזרו
לי בהכנת הפרויקט, אפרת אהרוני,

אחותי היקרה, חנה עזרא. יחד איתן העבודה
קלה יותר, הן עזרו ללקט את החומר ולהביא את
התוצר המוגמר היפה מאד. העבודה איתן היתה
מהנה ומוצלחת ביותר.

**אף הן למדו,
אפילו במעט, על האישיות הגדולה של לידור
ז"ל.**